

การวิเคราะห์การใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน (邓丽君)

The Analysis of the Song Titles of Teresa Teng

(Received: December 7, 2020; Revised: January 11, 2021; Accepted: January 22, 2021)

ศุภกร ทาพิม^{1*} ศรีสุล เกษร²

Suphakorn Tapim^{1*} Threesoon Kesorn²

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ในด้านคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยคในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน อีกทั้งสำรวจและจำแนกประเภทของคำที่พบ บ่อย ตลอดจนวิเคราะห์ลักษณะเด่นของการใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ผลการศึกษาพบว่า ชื่อ เพลงมีปรากฏทั้งที่เป็นคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยค โดยพบชื่อเพลงที่เป็นวลีมากที่สุด จำนวน 366 เพลง คิดเป็นร้อยละ 55.58 ด้านชนิดของประโยคโดยแบ่งตามการใช้ พบประโยคบอกเล่าหรือบรรยาย มากที่สุด 141 เพลง คิดเป็นร้อยละ 20.65 หากแบ่งประเภทประโยคตามโครงสร้าง พบเอกรรรถประโยค มากที่สุด จำนวน 210 เพลง คิดเป็นร้อยละ 92.51 โดยเป็นเอกรรรถประโยคแบบประโยคบทกวีคำกริยา มากที่สุด ในส่วนของชนิดของคำ พบคำนามมากที่สุด จำนวน 496 คำ รองลงมา คือ คำกริยา จำนวน 185 คำ ส่วนคำเต็มหน้าพบน้อยที่สุด จำนวน 1 คำ แต่ไม่ปรากฏคำเลียนเสียง ส่วนลักษณะเด่นของการใช้ภาษา พบมีการใช้ภาษาต่างประเทศ การเล่นคำ การซ้ำคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในชื่อเพลง ซึ่งพบเพียง เครื่องหมายอัฒเจรียและเครื่องหมายหยุดพักเสียง อีกทั้งพบว่า ในชื่อเพลงไม่นิยมใช้เครื่องหมายปริศนีย์และ เครื่องหมายมหัพภาค

คำสำคัญ: ชื่อเพลง เต็ง ลี้จวิน การใช้ภาษา ประโยค

Abstract

The objective of this research is to study and analyze the grammatical structure of the words, phrases, proverbs, and sentences in Teresa Teng's song titles. We also explore and classify the lexical categories of each word that is frequently found. As well as analyzing the characteristic of language usage of her songs. The result reveals that there are also idioms and proverbs besides words, phrases, and sentences. Amid all of song titles, phrases were used 366 times (55.58% of all samples). In terms of sentences,

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University

* e-mail: suphakorn2531@gmail.com

² คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University

have been divided in two parts; 1) classified by usage, affirmative sentences were used 141 times (20.65% of all samples), 2) classified by structure, simple sentences were used 210 times (92.51% of all samples), and the sentence structures that were used the most is simple verbal predicate. As for the lexical categories of each word, noun was used the most, 496 times, secondly was verb, 185 times, prefix was the fewest amount, 1 time, and onomatopoeia was not found. In the matter of characteristic of language usage found that there are transliteration of foreign language, pun and reduplication. And moreover, full stop and question mark were not found in song titles apart from comma and exclamation mark.

Keywords: Song title, Teresa Teng, Language usage, Sentence

บทนำ

บทเพลงคือรูปแบบหนึ่งของวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมมาตลอดทุกยุคทุกสมัย เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์ทางความคิดของมนุษย์ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความหมาย อารมณ์และความรู้สึก ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม ความเชื่อ แนวคิดของผู้คนในยุคสมัยนั้น ๆ (ศิริไล ชูวิจิตร, 2549 : 1-3) วงการเพลงจีนยุคเก่า หากกล่าวถึงนักร้องหญิงที่มีชื่อเสียง หลายคนคงจะนึกถึง “เต็ง ลี้จวิน” เป็นอันดับต้น ๆ เต็ง ลี้จวิน คือนักร้องเพลงจีนสากลชื่อดังชาวไต้หวัน บทเพลงของเธอถือว่าเป็นบทเพลงจีนที่ทรงอิทธิพลเป็นอย่างมากในยุคสมัยหนึ่ง โดยเสียงร้องและบทเพลงของเธอเป็นที่จดจำทั่วทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และในหมู่ชาวจีนทั้งในแผ่นดินใหญ่ ไต้หวัน และชาวจีนโพ้นทะเลทั่วโลก นอกจากนี้เพลงของเธอยังเป็นที่รู้จักและโด่งดังในหมู่ชาวจีน ญี่ปุ่น ชาวเกาหลี ชาวเวียดนาม ชาวมาเลเซีย และชาวไทย เป็นต้น (หนี เออร์ (尼尔), <https://p.dw.com/p/NJgQ>, 2021)

ในยุค ๆ หนึ่ง สื่อ บทเพลง หรือละครชุดทางจีนแผ่นดินใหญ่ ฮอลลีวูด และไต้หวัน ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อชาวไทยเป็นอย่างมาก เช่น การเข้ามาของหนังฮ่องกงราว ๆ ปี ค.ศ. 1980 หรือละครชุดจากไต้หวัน “รักใสใสหัวใจสีดวง” (流星花园) ละครไต้หวันที่เข้ามามีอิทธิพลอย่างมากและสร้างปรากฏการณ์ในประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2546 (นพคุณ บัวศรี, 2546 : 23) ตลอดจนบทเพลงของนักร้องที่มีชื่อเสียงทั้งของจีนแผ่นดินใหญ่และไต้หวันหลายคน เช่น เต็ง ลี้จวิน (邓丽君) เจย์โจว (周杰伦) หรือ หวาง ลีหง (王力宏) เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้ถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจทำให้ผู้ที่สนใจอยากจะศึกษาทางด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนเพื่อที่จะเข้าถึงในสิ่งที่ตนชื่นชอบได้มากยิ่งขึ้น (เฝิง ลีถิง, 2557 : 27-38)

สำหรับการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยจะสังเกตเห็นว่า บ่อยครั้งที่ผู้สอนภาษาจีนหลาย ๆ ท่าน ก็มักจะนำเอาบทเพลงของ เต็ง ลี้จวิน เข้ามาประยุกต์เป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น วิชาภาษาจีนพื้นฐาน วิชาการแปลหรือวิชาไวยากรณ์จีน เนื่องจากเนื้อหาในบทเพลงค่อนข้างง่าย มักกล่าวถึงธรรมชาติหรือเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีเนื้อร้องที่สั้นและทำนองเพลงที่เข้าไปมา จึงทำให้เข้าถึงผู้ฟังได้ง่ายและเหมาะสำหรับการนำมาเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน หากผู้เรียนต้องการที่จะพัฒนาทักษะและใช้ภาษาจีนให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด นอกจากการศึกษาจากตำราในชั้นเรียนและการฝึกฝนกับเจ้าของ

ภาษาแล้ว สื่อต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน เช่น การศึกษาภาษาจีนจากบทเพลง ภาพยนตร์ หรือ วรรณกรรมงานเขียนของจีนประเภทต่าง ๆ ก็ถือเป็นอีกหนึ่งส่วนประกอบและปัจจัยอันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาจีนของตนเองให้ดีขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหา สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาจีน รูปแบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยค เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้การศึกษาภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นกลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้ไม่ยาก

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้เขียนต้องการศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ ในด้านคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยคในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน รวมถึงการสำรวจและจำแนกชนิดของคำที่พบบ่อย ตลอดจนการวิเคราะห์ลักษณะเด่นของการใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางไปประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรภาษาจีน ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาที่กำลังเตรียมตัวในการเขียนงานวิจัยหรือการค้นคว้าอิสระทางด้านกรวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาจีนในรูปแบบต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ในด้านคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยคในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน
2. เพื่อสำรวจและจำแนกชนิดของคำที่พบบ่อยในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน
3. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเด่นของการใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ในด้านคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยคในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน
2. ได้ทราบถึงชนิดของคำที่ปรากฏอยู่ในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน
3. ได้เข้าใจถึงลักษณะเด่นของการใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน
4. เป็นแนวทางไปประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรภาษาจีน เช่น วิชาไวยากรณ์ วิชาการอ่านภาษาจีน วิชาสื่อสโตนทัศน์ภาษาจีน ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาและนักวิจัยที่กำลังเตรียมตัวในการเขียนงานวิจัยหรือการค้นคว้าอิสระทางด้านกรวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาจีนในรูปแบบต่าง ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกรายชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน (邓丽君歌名 Mojim (魔镜歌网), <https://www.mojim.com/chn100463-1>, 2020) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่เก็บรวบรวมรายชื่อเพลงและเนื้อเพลงของนักร้องทั้งในเอเชียและยุโรป ซึ่งข้อมูลรายชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ที่ปรากฏใน

เว็บไซต์ดังกล่าวมีจำนวนมาก นอกจากนี้บทเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ได้ถูกขับร้องไว้หลากหลายภาษาทั้งภาษาจีนกลาง ภาษาถิ่นจีน และภาษาต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาวิจัยเฉพาะรายชื่อเพลงที่เป็นภาษาจีนกลาง และภาษาถิ่นจีนที่ได้ถูกเขียนโดยการถอดเสียงทับศัพท์มาจากภาษาถิ่นจีน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 683 เพลง

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยการวิเคราะห์การใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน สามารถแบ่งขั้นตอนของการวิจัยออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ ได้แก่ การเลือกแหล่งข้อมูล การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่นำมาทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้มาจากแหล่งข้อมูลออนไลน์ (邓丽君歌名 Mojim (魔镜歌网), <https://www.mojim.com/chn100463-1>, 2020)

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการคัดเลือกชื่อเพลงที่ปรากฏในแหล่งข้อมูลเว็บไซต์ www.mojim.com (魔镜歌网) โดยเลือกเฉพาะรายชื่อเพลงที่ถูกร้องเป็นภาษาจีนกลางและชื่อเพลงภาษาถิ่นจีนที่ไม่ได้ถูกเขียนโดยการถอดเสียงทับศัพท์ อีกทั้งทำการคัดเลือกบทเพลงที่มีชื่อซ้ำกันออก รวบรวมรายชื่อเพลงที่รวบรวมได้ทั้งสิ้น 683 เพลง จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อเพลงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยจำแนกชื่อเพลงทั้งหมดตามรูปแบบ คำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยค จัดแบ่งประเภทเนื้อความของเพลงที่ใช้ประโยคเป็นชื่อเพลงว่าเป็นประโยคประเภทใด ดำเนินการวิเคราะห์ประโยคว่าเป็นเอกรรพประโยคหรือเนกรรพประโยค อีกทั้งดำเนินการจำแนกชนิดของคำที่ปรากฏในชื่อเพลงตลอดจนวิเคราะห์ลักษณะเด่นของการใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ซึ่งแนวทางการวิจัยครั้งนี้ได้ประยุกต์มาจากงานวิจัยของ ชวนพิศ เทียมทัน (2557 : 1-32) เป็นแนวทางการวิจัยหลัก เนื่องจากงานวิจัยดังกล่าวได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์การใช้ภาษาในการพูดหัวข่าวนั่งสือพิมพ์จีนได้อย่างละเอียดและน่าสนใจ ซึ่งถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาจีนในด้านต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนและผู้วิจัยในยุคปัจจุบัน สำหรับแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลได้ยึดถือเอาแนวคิดและทฤษฎีจากหลักไวยากรณ์จีนของ เสี่ยวอันต้า (2547 : 9-17) และเหวิน จิงเหวิน (2555 : 241-243) เป็นทฤษฎีหลักในการวิจัย ซึ่งทั้ง 2 ท่านนี้ได้อธิบายเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ภาษาจีนในมิติต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้งและครอบคลุม

สรุปผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาและวิเคราะห์การใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยเป็น 3 หัวข้อย่อย ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ในด้านคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยคของชื่อเพลงเต็ง ลี้จวิน

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำ วลี ส่วนนวลสุภาชิต และประโยค

ประเภท	ประโยค	ชนิดประโยค	จำนวน	ร้อยละ	
คำ			78	11.42	
วลี			366	53.58	
ส่วนนวล-สุภาชิต			12	1.75	
ประโยค แบ่งตาม การใช้	ประโยคคำถาม		39	5.70	
	ประโยคปฏิเสธ		24	3.51	
	ประโยคขอร้อง		17	2.49	
	ประโยคอุทาน		6	0.88	
	ประโยคบรรยายหรือบอกเล่า		141	20.65	
ประโยค แบ่งตาม โครงสร้าง	อเนกสรรประโยค		ประโยคบทกริยา คำกริยา	139	61.23
			ประโยคบทกริยา คำคุณศัพท์	13	5.72
			ประโยคบทกริยา นาม	5	2.20
			ประโยคบทกริยา วลี ประธาน - กริยา	20	8.81
			ประโยคบททวิ	28	12.33
			ประโยคประธาน - แสดง ไม่ครบ	5	2.20
			รวมอเนกสรรประโยค	210	92.51
	อเนกสรร ประโยค	เชิงซ้อน คู่ขนาน	ประโยค ความสัมพันธ์แบบผสมผสาน	8	3.52
			ความสัมพันธ์แบบสืบเนื่อง	3	1.32
		เชิงซ้อน ต่าง ระดับ	ประโยค ความสัมพันธ์แบบหักมุม	1	0.44
			ความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข	4	1.76
			ความสัมพันธ์แบบสมมติ	1	0.44
	รวมอเนกสรรประโยค		17	7.48	
รวมอเนกสรรประโยคและรวมอเนกสรรประโยค			227	33.23	
สรุปรวม “คำ” “วลี” “ส่วนนวลสุภาชิต” และ “ประโยค”			683	100.00	

จากตาราง รายชื่อเพลงทั้งหมดที่นำมาดำเนินการวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 683 เพลง โดยแบ่งเป็น คำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยค พบมากที่สุด คือ วลี จำนวน 366 วลี คิดเป็นร้อยละ 53.58 รองลงมา คือ ประโยค จำนวน 227 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 33.23 ต่อมา คือ คำ มีทั้งหมด 78 คำ คิดเป็นร้อยละ 11.42 และน้อยที่สุด คือ สำนวนสุภาพ 12 สำนวน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ด้านการจำแนกประเภทประโยค พบว่า ประโยคบอกเล่ามีจำนวนมากที่สุด 141 เพลง คิดเป็นร้อยละ 20.65 รองลงมา คือ ประโยคคำถาม 39 เพลง คิดเป็นร้อยละ 5.70 ประโยคปฏิเสธ 24 เพลง คิดเป็นร้อยละ 3.51 ประโยคขอร้อง 17 เพลง คิดเป็นร้อยละ 2.49 และน้อยที่สุด คือ ประโยคอุทาน มีจำนวน 6 เพลง คิดเป็นร้อยละ 0.88

ด้านโครงสร้างของประโยคสามารถแบ่งเป็นเอกกรรณประโยค ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 210 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 92.51 โดยแบ่งเป็นประโยคบทกวีคำกริยา 139 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 61.23 ประโยค บทควบ 28 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 12.23 ประโยคบทกวีาวลีประธาน – กริยา 20 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 8.81 ประโยคบทกวีคำคุณศัพท์ 13 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 5.72 จำนวนน้อยที่สุด คือ ประโยค บทกวีนามและประโยคประธาน – แสดงไม่ครบ มีจำนวน 5 ประโยคเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.20 สำหรับ อเนกกรรณประโยคมีจำนวนทั้งหมด 17 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 7.48 โดยแบ่งเป็น ประโยคเชิงซ้อนคู่ขนาน และประโยคเชิงซ้อนต่างระดับ เป็นประโยคเชิงซ้อนคู่ขนานความสัมพันธ์แบบผสมผสานพบ 8 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 3.52 ประโยคเชิงซ้อนต่างระดับความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข 4 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 1.76 ประโยคเชิงซ้อนคู่ขนานความสัมพันธ์แบบสืบเนื่อง 3 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 1.32 ประโยคเชิงซ้อนต่างระดับความสัมพันธ์แบบหักมุมและประโยคเชิงซ้อนต่างระดับความสัมพันธ์แบบสมมติ อย่างละ 1 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 0.44

1.1 ตัวอย่างการวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ของชื่อเพลง เต็ง ลีจวิน

ตัวอย่าง

ชื่อเพลง	《你不爱我我爱你》
ความหมายตามชื่อเพลง	เธอไม่รักฉัน ฉันรักเธอ
ประโยคที่สมบูรณ์	虽然你不爱我，但是我爱你。
ความหมายตามประโยคที่สมบูรณ์	ถึงแม้ว่าเธอไม่รักฉัน แต่ฉันรักเธอ
วิเคราะห์ประโยคตามการใช้	ประโยคบรรยายหรือบอกเล่า
วิเคราะห์ประโยคตามโครงสร้าง	อเนกกรรณประโยค ประโยคเชิงซ้อนต่างระดับ ความสัมพันธ์แบบหักมุม

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ของชื่อเพลงในตัวอย่าง

你	不	爱	我	我	爱	你
ประธาน	บทขยาย กริยา	กริยา	กรรม	ประธาน	กริยา	กรรม
ภาคประธาน	ภาคแสดง			ภาคประธาน	ภาคแสดง	
อนุประโยค 1				อนุประโยค 2		

2. ผลการสำรวจและจำแนกชนิดของคำที่พบบ่อยในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน

ตารางที่ 3 ผลการสำรวจและจำแนกชนิดของคำที่พบบ่อยในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน

ลำดับ	ชนิดของคำ	จำนวน (คำ)	ลำดับ	ชนิดของคำ	จำนวน (คำ)
1	คำนาม	496	9	คำบุพบท	18
2	คำกริยา	185	10	คำสันธาน	11
3	คำเสริม	111	11	คำกริยานุเคราะห์	6
4	คำคุณศัพท์	84	12	คำเติมท้าย	5
5	คำสรรพนาม	71	13	อุทาน	3
6	คำบอกจำนวน	58	14	คำเติมหน้า	1
7	คำกริยาวิเศษณ์	52	15	คำเลียนเสียง	0
8	คำลักษณะนาม	36			

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านชนิดของคำที่ปรากฏในชื่อเพลง เต็ง ลี้จวิน พบว่า ชนิดของคำที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน คือ คำนาม มีจำนวนมากที่สุด 496 คำ รองลงมา คือ คำกริยา 185 คำ คำเสริม 111 คำ คำคุณศัพท์ 84 คำ คำสรรพนาม 71 คำ คำบอกจำนวน 58 คำ คำกริยาวิเศษณ์ 52 คำ คำลักษณะนาม 36 คำ คำบุพบท 18 คำ คำสันธาน 11 คำ คำกริยานุเคราะห์ 6 คำ คำเติมท้าย 5 คำ คำอุทาน 3 คำ คำเติมหน้า 1 คำ แต่ไม่ปรากฏการใช้คำเลียนเสียง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคำนามและคำกริยาถือเป็นคำเต็มหรือคำแท้ เป็นคำที่สามารถถ่ายทอดความหมายได้โดยตรง ซึ่งแตกต่างจากคำบางชนิดที่ต้องไปประกอบร่วมกับคำชนิดอื่น ๆ จึงจะสามารถถ่ายทอดความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้นได้

3. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของการใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน

จากการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาในชื่อเพลงทั้งหมดของ เต็ง ลี้จวิน ผู้วิจัยพบลักษณะเด่นของการใช้ภาษาที่ปรากฏอยู่ในชื่อเพลงทั้งหมด ดังต่อไปนี้

1. ภาษาต่างประเทศ จากการวิเคราะห์ชื่อเพลงทั้งหมด พบว่า ชื่อเพลงบางเพลงมีการใช้คำยืมมาจากภาษาต่างประเทศ โดยเป็นลักษณะการแปลแบบการถอดเสียงหรือทับศัพท์ ตัวอย่างเช่น เพลง《迷你迷你》ที่เป็นคำยืมมาจากภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่า “ขนาดเล็ก” (มินิ) หรือเพลง《噢！琳达》ที่หมายถึงหญิงสาวผู้น่ารัก และเพลง《关达拉美拉》ที่หมายถึงหญิงสาวที่มาจากเมืองกวนตานาโม ซึ่งทั้ง 2 เพลงล้วนเป็นคำยืมมาจากภาษาสเปน จากการที่มีปรากฏคำยืมในลักษณะดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่า ภาษาต่างประเทศทั้งภาษาอังกฤษและสเปนเข้ามามีบทบาทในสังคมสมัยนั้น

2. การเล่นคำ พบว่า มีการเล่นคำปรากฏในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ซึ่งรูปแบบของการเล่นคำสามารถแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะหลัก ๆ คือ 1) การเล่นคำที่มีเสียงพยัญชนะหรือสระที่คล้องจองกัน เช่น《妈妈我是个好娃娃》ซึ่งคำว่า “妈妈” และ “娃娃” เป็นคำที่มีเสียงสระ “a” ทั้งสองคำ 2) พบว่า มีการเล่นคำโดยการใช้คำคำเดิมแต่วางในตำแหน่งที่ต่างกัน ซึ่งการเล่นคำลักษณะดังกล่าวพบว่า มีปรากฏให้เห็นอยู่มาก ตัวอย่างเช่น เพลง《心里梦里》《有个你有个我》《记得你记得我》《山南山北走一回》《忘也忘不了》《天外天上天无涯》 ซึ่งการเล่นคำทั้งสองลักษณะดังกล่าวจะทำให้ชื่อเพลงง่ายต่อการจดจำ

3. การซ้ำคำ การใช้คำคำเดียวหรือวลีที่เหมือนกันทั้งรูป เสียง และความหมาย มาเรียงติดกัน โดยวัตถุประสงค์ของการซ้ำคำเพื่อเป็นการเพิ่มระดับความเข้มข้นให้กับความหมายของคำ และนอกจากนี้ยังทำให้การใช้ภาษามีชีวิตชีวขึ้นอีกด้วย จากการศึกษารายชื่อเพลงทั้งหมดของ เต็ง ลี้จวิน พบว่า มีการซ้ำคำปรากฏอยู่มาก ตัวอย่างเช่น เพลง《雨中的点点滴滴》โดยมีการซ้ำคำว่า “点点滴滴” หมายถึง “หยดเล็ก ๆ จำนวนมาก” ซึ่งมากจากคำว่า “点滴” หมายถึง “หยด” เพลง《丝丝小雨》ซ้ำคำว่า “丝丝” หมายถึง “เป็นเส้นเล็ก ๆ คล้ายกับเส้นไหมหลาย ๆ เส้น” ซึ่งมากจากคำว่า “丝” หมายถึง “เส้นไหม” เพลง《旧情绵绵》ซ้ำคำว่า “绵绵” หมายถึง “ติดต่อกันยาวเหยียด” ซึ่งมาจากคำว่า “绵” หมายถึง “ติดต่อกัน” เพลง《深情默默》ซ้ำคำว่า “默默” หมายถึง “เงียบสงัดมาก” ซึ่งมาจากคำว่า “默” หมายถึง “เงียบ” เป็นต้น

4. เครื่องหมายวรรคตอนที่ปรากฏในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน พบว่า มีเพียงการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) เช่น เพลง《噢！琳达》เพลง《嗨！我告诉你》 เป็นต้น และเครื่องหมายหยุดพักเสียง (、) เช่น เพลง《昨天、今天、再见！》 นอกจากนี้พบว่า ชื่อเพลงที่เป็นประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าไม่นิยมใส่เครื่องหมายปริศน์ (?) และเครื่องหมายมหัพภาค (。) ทั้งนี้เนื่องจากชื่อเพลงเป็นเพียงข้อความเพียงสั้น ๆ ที่บ่งบอกขอบเขตของเนื้อหาบางส่วนในบทเพลง ไม่ได้มีลักษณะการใช้ภาษาที่ร้อยเรียงเป็นเรื่องราวเช่นงานเขียนรูปแบบอื่น อีกทั้งการตั้งชื่อเพลงไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอนในการใช้ภาษา แต่ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ประพันธ์ว่าจะต้องการให้การใช้ภาษาในชื่อเพลง ตลอดจนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนออกมาในลักษณะใด ด้วยเหตุนี้จึงไม่ค่อยปรากฏเครื่องหมายวรรคตอนหรือข้อกำหนดที่ตายตัวในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในชื่อเพลง

การอภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์การใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ในด้านคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยค สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า ชื่อเพลงทั้งหมด 683 เพลง พบทั้งคำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยค โดยพบชื่อเพลงที่เป็นวลีมากที่สุด จำนวน 366 เพลง คิดเป็นร้อยละ 55.58 และ สำนวนสุภาพน้อยที่สุดพบเพียง 12 เพลง ร้อยละ 1.75

ในส่วนของชื่อเพลงที่เป็นประโยค หากแบ่งตามประเภทของการใช้ พบประโยคบรรยายหรือบอกเล่ามากที่สุด 141 เพลง คิดเป็นร้อยละ 20.65 และน้อยที่สุด คือ ประโยคอุทาน 6 เพลง คิดเป็นร้อยละ 0.88

หากแบ่งชื่อเพลงที่เป็นประโยคตามหลักโครงสร้าง พบเอกรรณประโยคมากที่สุด 210 เพลง คิดเป็นร้อยละ 92.51 โดยเป็นเอกรรณประโยคแบบประโยคบทกวีคำกริยามากที่สุด 139 เพลง คิดเป็นร้อยละ 61.23 ส่วนอนรรณประโยคพบเพียง 17 เพลง ร้อยละ 7.48 โดยอนรรณประโยคที่พบเป็นประโยคเชิงซ้อนคู่ขนานความสัมพันธ์แบบผสมผสานมากที่สุด 8 เพลง คิดเป็นร้อยละ 3.52

ในส่วนของชนิดของคำที่ปรากฏมากที่สุดในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน พบว่า คำนามมีจำนวนมากที่สุด 496 คำ รองลงมา คือ คำกริยา 185 คำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชวนพิศ เทียมทัน, 2557 : 30) ส่วนคำที่พบน้อยที่สุด คือ คำเติมหน้า พบเพียง 1 คำ แต่ไม่พบว่ามีการใช้คำเลียนเสียง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคำนามและคำกริยาเป็นคำที่สามารถถ่ายทอดความหมายได้โดยตรง ซึ่งแตกต่างจากคำบางชนิดที่ต้องไปประกอบร่วมกับคำชนิดอื่น ๆ จึงจะสามารถถ่ายทอดความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้นได้

ส่วนในด้านลักษณะเด่นของการใช้ภาษาในชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน พบว่า 1) มีการใช้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษและภาษาสเปน 2) การเล่นคำ เช่น การเล่นคำที่มีเสียงพยัญชนะหรือสระที่คล้องจองกัน และการเล่นคำโดยการใช้คำคำเดิมแต่วางในตำแหน่งที่ต่างกัน 3) การซ้ำคำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริโล ชูวิจิตร(2549 : 20) 4) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในชื่อเพลง ซึ่งพบเพียงเครื่องหมายอัศเจรีย์และเครื่องหมายหยุดพักเสียง อีกทั้งพบว่าในชื่อเพลงไม่นิยมใช้เครื่องหมายปริศน์และเครื่องหมายห้พภาค

ตามที่กล่าวไปในขั้นต้นว่า ชื่อบทเพลงของ เต็ง ลี้จวิน มีปรากฏทั้งการใช้คำ วลี สำนวนสุภาพ และประโยคในชื่อเพลง แต่พบมากที่สุดก็คือ วลี ทั้งนี้เนื่องจากวลีเป็นโครงสร้างทางภาษาที่ไม่ยาวเกินไปเหมือนประโยคหรือสั้นเกินไปเหมือนคำ อีกทั้งวลีเป็นโครงสร้างทางภาษาที่สามารถสื่อความหมายหรือบ่งบอกเนื้อหาโดยรวมของบทเพลงได้คล้าย ๆ กับประโยค ด้วยเหตุนี้วลีจึงมักเป็นที่นิยมในการใช้มาเป็นชื่อเพลงของ เต็ง ลี้จวิน ในด้านของประโยคพบว่า ถูกใช้มาเป็นชื่อเพลงเช่นกัน โดยส่วนมากมักจะเป็นประโยคบอกเล่าหรือบรรยายในรูปแบบเอกรรณประโยค เนื่องจากเพลงของ เต็ง ลี้จวิน มักจะเป็นเพลงที่บอกเล่าเรื่องของธรรมชาติ ชีวิตรัก หรือเรื่องราวในชีวิตประจำวัน อีกทั้งเพลงถือเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งที่โดยพื้นฐานแล้ววรรณกรรมมักมีเจตนาเพื่อบอกเล่าหรือถ่ายทอดเนื้อหาเป็นสำคัญ ตลอดจนรูปแบบเอกรรณประโยคก็เป็นประโยคที่สามารถสื่อความได้โดยตรงและเข้าถึงผู้ฟังได้ง่าย ไม่ซับซ้อน ดังนั้นประโยคบรรยายหรือบอกเล่าและเอกรรณประโยคจึงเป็นประโยคที่ปรากฏในชื่อเพลงรองลงมาจากวลี

การศึกษาวิจัยทางภาษาโดยศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว ถือเป็นอีกหนึ่งส่วนประกอบและปัจจัยอันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหา สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาจีน รูปแบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำ วลี และประโยค เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้การศึกษารายละเอียดภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นกลายเป็นเรื่องที่ไม่ยาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. นำผลการวิจัยด้านการวิเคราะห์คำ โครงสร้างประโยค ลักษณะเด่นทางการใช้ภาษาไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรภาษาจีน เช่น วิชาไวยากรณ์จีน วิชาการอ่านภาษาจีน วิชาสื่อโสตทัศนศึกษาจีน ตลอดจนประยุกต์กับการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาและไวยากรณ์จีน

2. ใช้เป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาและนักวิจัยที่กำลังเตรียมตัวในการเขียนงานวิจัยหรือการค้นคว้าอิสระทางด้านการวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์หรือภาษาศาสตร์ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการต่อยอดและสร้างสรรค์การศึกษาวิจัยทางด้านภาษาจีนและภาษาศาสตร์

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาด้านคำ วลี หรือประโยค ของสื่อรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นที่น่าสนใจตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหรือในยุคใดยุคหนึ่ง เช่น พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์จีน ชื่อเพลง ชื่อละคร ชื่อภาพยนตร์จีน หรือชื่อละครและภาพยนตร์ไทยที่ถูกแปลเป็นภาษาจีน เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงลักษณะเด่นทางการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อศึกษาวิเคราะห์ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในแหล่งข้อมูลที่นำมาดำเนินการวิจัย

รายการอ้างอิง

- ชวนพิศ เทียมทัน. (2557). การพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์เหรินหมินรื่อเป่าและซินหวารื่อเป่าในแง่ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างวลี และประโยค. *วารสารจีนศึกษา*, 7(2), 1-32.
- นพคุณ บัวศรี. (2546, กุมภาพันธ์ 23). *ถามตอบกับ 4 ตี FA*. *มติชน*, หน้า 23.
- เผิง ลี่จิง. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม. *วารสารกระแสด้านวัฒนธรรม*, 15(28), 27-38.
- ศิริวิไล ชูวิจิตร. (2549). *การวิเคราะห์การใช้ภาษาในเพลงไทยสากลของบริษัท อาร์.เอส. โปรโมชัน 1992 จำกัด ช่วงปี พ.ศ. 2542-2546*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

เสี่ยวอันต้า. (2547). *ไวยากรณ์จีน*. กรุงเทพฯ: ทฤษฎี.

เหยิน จิ่งเหวิน. (2555). *ไวยากรณ์ภาษาจีนฉบับเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

邓丽君歌名 Mojim (魔镜歌网). Retrieved August 26, 2020 from <https://mojim.com/chn100463-1.htm>

尼尔. (2010). 永远的华人巨星邓丽君. Retrieved January 10, 2021 from <https://p.dw.com/p/NJgQ>

